

המוצגת כרגע בגלריה מצדה. כאן כבר יש ציורף עירום. קני המכהול מדגישות את הגוף האנושי, בשילוב זה צורת הבעה אמנותית חדשה לגמרי.

רית, שיצא בשיתוף הוצאה אמריקאית. יהיו בו שיריאהבה עבריים מכל הדורות, החל מהתנ"ך ועד לימינו, והשירים יעוטרו בי צילומי עירום בארץ התנ"ך.

ובאמת הצילומים של ארגוב הם בהחלט תנ"כיים: למשל, התמונה (משמאל למטה) היא כמו זו שעליה נאמר בשיר השירים: "לטוסתי בריכבי פרעה דומיתך רעייתי. נאו לחייך בתוריס, צווארך בחרוזים, בדיוק כמו שזו (משמאל למעלה) דומה לתיאור "שערך כעדר העיזים שגלשו מהר גלעד". וכך יהיה הספר מלא בעירומות עבריות ובשירים עבריים ובאהבה עברית אמיתית.

צילומים נוספים של נערות עירומות מאת ארגוב הופיעו בשנתון הצילום הישראלי. עותק אחד ממנו הגיע איכשהו להוצאת הספרים הצרפתית, שמיד פנתה לצלם, הזמיר נה אצלו השבוע את הספר החדש. שיהיה השלישי שיפרסם את הישראליות העירומות, ואולי לא האחרון.

★ ★ ★

מיהו האדם מאחורי הנערות, האיש שהפך את העירום הישראלי להצלחה, רומד להוציא את תהילת ישראל ברבים? מיכאל ארגוב הוא צייר. הוא החל את

מספר כאן המין.

מרבח להשתמש ברקע של צילומי בקש, אבן חמרים אלה לא רק מדגשים את רכות קויו של הניקום לצילום העירום אורה מקומית מיוחדת במינה.

לשכל: בחורה מטומטמת, אפילו עם הגוף הכי יפה, לא תצליח. היא אולי תקבל טוב בתמונות פורנוגרפיות, ששם חשובים בטח חן-עצמי וחוסר-מעצורים בעיקר, אך לא בי צילומים אמנותיים, ששם חשובה בעיקר הבעתו של הגוף-הערום.

לכן, מי שמביט בתמונות העירום של ארגוב, יבין שזה מאד רוחני העירום הזה. חוץ מן ההבדל בין חכמות וטיפשות, יש הבדל יסודי: בין ישראליות ולא-ישראליות. הישראליות, ראשית כל, הן יותר הססניות מהאחרות. בפרט שארגוב מצלם בעיקר מכי רות שונות משלו, שחלקן נשואות ואמהות לילדים, כמעט כולן בעלות השכלה גבוהה, ואחדות תופסות עמדה חשובה בסביבתן. יש לעירום שלהן את ההבעה הרצויה.

יש עוד הבדל בין הישראליות והאחרות: לישראליות אגן רחב יותר מלצרפתיות, לי משל, רגליים קצרות יותר וגוף יותר מלא. בכל זאת — הן הרבה יותר יפות בצילומים. קווי גופן הרבה יותר רכים, ומשום כך הן מתמזגות הרבה יותר יפה עם הרקע מסביבן. לכן, אחרי שהזמן הספר החדש של עירום ישראלי ברקע ישראלי, מתכוונן ארגוב להשיג לים את צילומיו, לצלם סידרה שלמה של נערות בנופן הטבעי, על רקע הארץ ועתי-קותיה. הוא מקווה שכל אלה שתירצנה לי ייצגו את ישראל — תפנינה אליו.

דרכו בציר פיוורטיבי: הוא גר באטלייה שלו בפאריס, ושם צייר פורטרטים ועירום. במשך הזמן עבר לסיגנון מופשט לגמרי. יותר מאוחר החל לצלם. אבל לא סתם, אלא צילומים אמנותיים. שכן הוא החליט להשתמש במצלמה ככלי-ביטוי אמנותי — בדיוק כמו המכחול. לכן חזר בצילומיו לנושאים של ציוריו: הוא החל לצלם נערות עירומות, כשהוא מנסה לתאר את הצורות הפלאסטיות, את ההבעה של גופותיהן, ואת הרמוניה שבתנוחתן.

ואו הגיע לשלב הבא: לשלב-שילוב. התוצאה מוצגת השבוע בגלריה מצדה: זוהי סדרת תמונות שבהן שובצו צילומי עירום בתוך ציורי-שמן מופשטים, כשקשה להבחין היכן מתחיל האחד ומסתיים השני (תמונות במרכז למעלה, ומשמאל למטה). הנערות העירומות הפכו כאן לאמצעי ביטוי חדש לגמרי, בתוך יצירות-אמנות מובהקות. חלק מן התמונות שתימכרנה לחוצלארץ, לאספנים ולגלריות, גם הן תבאנה את בשורת העירום-העברי לגולה.

★ ★ ★

מיהו הנערות העירומות שתייצגנה את מולדתן? יש כל מיני. אבל דבר אחד משותף לכולן: הן חייבות להיות אינטליגנטיות. כי לפי ארגוב יש קשר הדוק בין עירום

